

To ráno

Robert Křesťan

1. To ráno se zdálo
jak největší z dárců
jediný blázen těch chvil bohužel
není to málo
když karneval starců
ještě tu tančil a zněl
R: Ten sbor bledých pánů
už přechází řeku
ta hladí jak listí co na klíně mám
chci zůstat v tom ránu
až do konce věků
zpívat a rozbít se tam

2. To ráno se chvělo
jak hospodský dveře
když uvnitř se zpívá, pije a jí
jen zpocený tělo
a klíč k nedůvěře
z nocí mi přebývají
R:
R:
R:
R: